

Arrest

nr. 342 211 van 3 maart 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. DECLERCQ
Kerkstraat 1
8570 ANZEGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 10 september 2025 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VLAEMINCK, die loco advocaat V. DECLERCQ verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 augustus 2025 dient de verzoeker, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: het Uitvoeringsbesluit 2022/382).

Op 10 september 2025 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf. Dit is de thans bestreden beslissing die per aangetekend schrijven van 10 september 2025 aan de verzoeker ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Mijnheer

naam : M. (...)
voornaam : D. (...)
geboortedatum : (...).1992
geboorteplaats: O. d. L. (...)
nationaliteit : Oekraïne

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend, om volgende redenen:

Op 10/09/2025 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor:

- Uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° (...) – geldig van 16/05/2024 tot 16/05/2034)
- Uw Oekraïens intern paspoort (N° (...))

In het kader van deze aanvraag heeft u uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° (...)) voorgelegd. De DVZ merkt echter op dat uw paspoort is afgegeven op 16/05/2024, m.a.w. na het begin van de Russische invasie van Oekraïne op 24/02/2022. Op basis hiervan kan bijgevolg niet worden geverifieerd waar u verbleef voor de afgifte van desbetreffend paspoort. Bijgevolg is de DVZ niet op de hoogte van eventuele voorafgaande reisbewegingen en evenmin of u in Oekraïne verbleef op 24/02/2022.

In het kader van deze aanvraag verklaarde u van 2015 tot januari 2022 in Polen en van januari 2022 tot 08/08/2025 in Oekraïne verbleven te hebben. De DVZ merkt op dat u, gedurende de periode van januari 2021 tot 24/02/2022, 365 dagen in de Polen verbleef in tegenstelling tot 55 dagen in Oekraïne. Hoewel het dus vaststaat dat u op het moment van de Russische invasie in Oekraïne aanwezig was, maakt u het niet aannemelijk dat u in Oekraïne verbleef en als gevolg van de oorlog in Oekraïne ontheemd bent geraakt. Het feit dat u verklaarde op 24/02/2022 in Oekraïne te zijn geweest, doet hieraan geen afbreuk gezien de periode waarin u zich in Oekraïne bevond, zo beperkt in duur is dat dit niet kan worden beschouwd als een verblijf in Oekraïne in de zin van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

U verklaarde dat uw vermeende partner en twee minderjarige kinderen in België zouden verblijven. Zij werden de tijdelijke bescherming toegekend. U legde echter geen huwelijksakte voor ter staving van uw verwantschap. Bovendien leverde u geen enkel bewijs dat u een wettelijk geregistreerd partnerschap had in Oekraïne vóór begin van de invasie van Oekraïne door Rusland op 24/02/2022. Artikel 2, lid 4, a) van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 stelt dat de volgende personen als gezinsleden beschouwd, voor zover het gezin al vóór 24/02/2022 bestond: de echtgenoot/echtgenote van een persoon als bedoeld in lid 1, punt a) of b), of de niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld als gehuwde paren in het kader van het nationale vreemdelingenrecht. Echter worden in de wet van 15/12/1980 enkel wettelijk geregistreerde partnerschappen op gelijkaardige voet behandeld als het huwelijk. Bijgevolg voldoet u niet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een afgeleid tijdelijke beschermingsstatuut als gezinslid van een ontheemde onderdaan in de zin van artikel 2, lid 1, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 aangezien u niet kan bewijzen dat u vóór het begin van de invasie van Oekraïne door Rusland op 24/02/2022 een wettelijk geregistreerd partnerschap had in Oekraïne.

Wat uw vermeende partner en twee minderjarige kinderen betreft, wijst de DVZ erop dat deze beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten. Bovendien wijzen we erop dat het u vrijstaat alle andere verblijfsrechtelijke mogelijkheden te benutten, met inbegrip van een aanvraag gezinshereniging. Derhalve is er geen sprake van een schending van de eventuele gezinskern en is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing. Bijgevolg houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 EVRM.

Tevens verklaarde u op geen enkel ogenblik tijdens de procedure medische problemen te ervaren. Deze beslissing houdt bijgevolg ook geen schending in van artikel 3 EVRM.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Op basis van artikel 2, lid 1, a), van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en uit de overwegingen van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, en meer in het bijzonder uit overweging 14, blijkt duidelijk dat, gezien u het niet aannemelijk kan maken dat u op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 in Oekraïne verbleef, u niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen valt. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een tweede middel voert de verzoeker aan dat de voorwaarden van het Uitvoeringsbesluit 2022/382 vervuld zijn.

Het tweede middel wordt als volgt onderbouwd:

"13.

In de bestreden beslissing dd. 10.09.2025 stelt verwerende partij dat zij niet op de hoogte is van het feit dat verzoeker in Oekraïne verbleef ten tijde van de Russische invasie in Oekraïne op 24.02.2022.

Anderzijds stelt zij wat verderop in diezelfde beslissing dd. 10.09.2025 het volgende:

"Hoewel het dus vaststaat dat u op het moment van de Russische invasie in Oekraïne aanwezig was, maakt u het niet aannemelijk dat u in Oekraïne verbleef en als gevolg van de oorlog in Oekraïne ontheemd bent geraakt."

Verwerende partij erkent aldus expliciet de aanwezigheid van verzoeker in Oekraïne op het moment van de Russische invasie dd. 24.02.2022.

14.

Voorts meent verwerende partij dat het verblijf van verzoeker voorafgaand aan de Russische inval 'beperkt in duur is', zodanig dat dit niet kan worden beschouwd als een verblijf in Oekraïne in de zin van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

Nergens in de voormelde bepaling staat evenwel gedefinieerd wat onder "verblijf" dient te worden begrepen. Er wordt evenmin een minimale duur gekoppeld aan het begrip "verblijf".

Een dergelijke argumentatie mist dan ook elke juridische grondslag.

15.

Overeenkomstig artikel 2, lid 1 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 is de tijdelijke bescherming van toepassing op:

- a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;*
- b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;*
- c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.*

(eigen onderlijning en vetdruk)

Verzoeker heeft de Oekraïense nationaliteit. Dit blijkt uit het voorgelegde identiteitsdocument/paspoort. (stuk 5) Tevens staat vast dat verzoeker in Oekraïne verbleef op het moment van de Russische invasie dd. 24.02.2022. Verzoeker valt derhalve ontegensprekelijk onder de categorie van personen bedoeld onder punt a).

Daarenboven is verzoeker echtgenoot én vader van Oekraïense onderdanen die in aanmerking komen voor de tijdelijke bescherming op grond van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en deze bescherming zelfs reeds verworven hebben (met name mevrouw Z. M. (...) en A. (...) en I. M. (...)). Zodoende behoort verzoeker eveneens tot de personen van categorie c). Conform artikel 2, lid 4 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 worden de volgende personen immers geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:

- a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken*

lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;

b) de minderjarige ongehuwde kinderen van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of van diens huwelijkspartner, zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk zijn geboren of geadopteerde kinderen;

c) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van een in lid 1, punt a) of punt b), genoemde persoon.

(eigen vetdruk en onderlijning)

16.

Ten overvloede dient verzoeker te wijzen op het feit dat 2 van zijn 3 minderjarige kinderen geboren zijn te Oekraïne voorafgaand aan de invasie daterend van 24.02.2022. I. M. (...) was zelfs amper één maand oud op het moment van de Russische invasie. Het is dan ook nogal evident dat verzoeker ten tijde van de geboorte alsook de periode daaraan voorafgaand en daaropvolgend bij zijn gezin in Oekraïne aanwezig was en verbleef.

Verzoeker maakt bijgevolg meer dan aannemelijk dat hij op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 in Oekraïne bij zijn gezin verbleef én ten gevolge van deze inval en de oorlog in Oekraïne ontheemd is geraakt, net zoals de overige leden van zijn gezin.”

2.2. De verweerder repliceert als volgt in de nota met opmerkingen op het tweede middel uit het verzoekschrift:

“In een tweede middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- de voorwaarden van het Uitvoeringsbesluit 2022/382.

Verweerder laat gelden dat het door verzoekende partij ingediende beroep onontvankelijk is.

Op grond van artikel 39/69, § 1, van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting van de feiten en de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr.130.972, 4 mei 2004; R.v. St., nr. 135.618, 1 oktober 2006).

Immers, de Raad van State heeft er reeds herhaaldelijk op gewezen dat het wettelijk of reglementair voorschrift luidens hetwelk het beroep bij een administratief rechtscollege gemotiveerd moet zijn, van substantiële aard is (zie o.m. R.v.St., nr. 3199, 4.3.1954, Belgische Staat/Hos ; R.v.St., nr. 8323, 6.1.1961, Belgische Staat/ Javaux ; H. LENAERTS : Administratieve rechtscolleges, Adm.Lex., nr. 91, p. 48 ; Les Nouvelles : Le Conseil d'Etat, nr. 1763, p. 605).

De niet-naleving van deze vereiste heeft de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg (R.v.St., nr. 4934, 7.2.56, Kosinsky ; R.v.St., nr. 7521, 6.1.1960, Verboomen).

Deze niet-ontvankelijkheid moet het rechtscollege desnoods ambtshalve vaststellen, daar de ontvankelijkheid van een beroep bij een rechtscollege de openbare orde aanbelangt.

De rechter zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een niet regelmatig aangebracht beroep ten gronde behandelen.

In casu merkt verweerder op dat betreffende het middel van verzoekende partij voor ogen dient gehouden te worden dat onontvankelijk is, het onderdeel (en a fortiori het middel) dat met het oog op een vernietiging van een beslissing, geen duidelijke omschrijving geeft van de rechtsregel die geschonden wordt geacht. (cf. R.v.St. nr. 50.142, 9.11.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 48.643, 20.7.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 43.137, 2.6.1993, R.A.C.E. 1993, z.p.).

Aan deze laatste vereiste beantwoordt volgens de verweerder niet de loutere verwijzing naar “de voorwaarden van het Uitvoeringsbesluit 2022/382”.

De verzoekende partij blijft aldus in gebreke om een voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven middel naar voor te brengen, wat nochtans een voorwaarde is opdat er zou kunnen worden gesproken van een (ontvankelijk) middel.

Het is dan ook ondergeschikt dat verweerder laat gelden dat de verzoekende partij een aanvraag voor tijdelijke bescherming indiende in toepassing van het Uitvoeringsbesluit 2022/382, waarvan artikel 2 het toepassingsgebied verduidelijkt als volgt:

1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

- a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;*
- b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;*
- c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen*
(...)

4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:

- a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;*
- b) de minderjarige ongehuwde kinderen van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of van diens huwelijkspartner, zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk zijn geboren of geadopteerde kinderen*
- c) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van een in lid 1, punt a) of punt b), genoemde persoon.*

Verwerende partij wenst te benadrukken dat de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie correct tot het besluit kwam dat verzoekende partij niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën personen valt.

In de bestreden beslissing wordt geheel terecht gemotiveerd dat verzoeker niet kan aantonen dat hij voor 24.02.2022 in Oekraïne verbleef. In de bestreden beslissing wordt duidelijk aangegeven dat verzoeker op het moment van de Russische invasie in Oekraïne aanwezig was, doch niet dat hij op dat moment in Oekraïne verbleef en omwille van de oorlog ontheemd is geraakt.

Geheel terecht werd door de gemachtigde van de Minister gewezen op het feit dat verzoeker in de periode voorafgaand aan 24.02.2022 lange periodes in Polen verbleef – en dus daar naar alle waarschijnlijkheid een verblijfsrecht had.

In de mate dat verzoekster hiermee stelt dat zij op basis van de relatie met zijn beweerde echtgenote een verblijfsrecht had moeten bekomen, laat verweerder gelden dat in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad dd. 04.03.2022 wordt gestipuleerd wie als gezinsleden kunnen worden beschouwd.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent terecht gemotiveerd als volgt:

“U verklaarde dat uw vermeende partner en twee minderjarige kinderen in België zouden verblijven. Zij werden de tijdelijke bescherming toegekend. U legde echter geen huwelijksakte voor ter staving van uw verwantschap. Bovendien leverde u geen enkel bewijs dat u een wettelijk geregistreerd partnerschap had in Oekraïne vóór begin van de invasie van Oekraïne door Rusland op 24/02/2022. Artikel 2, lid 4, a) van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 stelt dat de volgende personen als gezinsleden beschouwd, voor zover het gezin al vóór 24/02/2022 bestond: de echtgenoot/echtgenote van een persoon als bedoeld in lid 1, punt a) of b), of de niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld als gehuwde paren in het kader van het nationale vreemdelingenrecht. Echter worden in de wet van 15/12/1980 enkel wettelijk geregistreerde partnerschappen op gelijkaardige voet behandeld als het huwelijk. Bijgevolg voldoet u niet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een afgeleid tijdelijke beschermingsstatuut als gezinslid van een ontheemde onderdaan in de zin van artikel 2, lid 1, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 aangezien u niet kan bewijzen dat u vóór het begin van de invasie van Oekraïne door Rusland op 24/02/2022 een wettelijk geregistreerd partnerschap had in Oekraïne.”

Waar verzoeker in het kader van het inleidend verzoekschrift aktes bijvoegt, laat verweerder gelden dat deze stukken niet werden gevoegd bij de aanvraag en dat de gemachtigde van de Minister hiermee aldus geen rekening kon houden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het voorleggen van bijkomende stukken is evenwel niet mogelijk in het kader van het annulatiecontentieux.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

Verzoekende partij kan dan ook niet dienstig nadien nog nieuwe stukken voorbrengen.

De verweerder merkt op dat de Minister van Asiel en Migratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat diende te worden besloten tot de weigering van machtiging tot verblijf.

De Minister van Asiel en Migratie handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels

Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen.”

2.3. Beoordeling

2.3.1. In de nota met opmerkingen werpt de verweerder op dat het tweede middel onontvankelijk is bij gebrek aan een duidelijke omschrijving van de rechtsregel die geschonden wordt geacht, de loutere verwijzing naar “de voorwaarden van het Uitvoeringsbesluit 2022/382” beantwoordt volgens de verweerder niet aan deze vereiste.

Uit een lezing van het tweede middel blijkt dat de verzoeker duidelijk een argumentatie naar voor brengt waarom hij wel meent te voldoen aan de voorwaarden van artikel 2, lid 1, a van het Uitvoeringsbesluit 2022/382. Uit een verdere lezing van de nota met opmerkingen blijkt dat de verwerende partij dit ook zo begrepen heeft. Er kan aldus worden aangenomen dat de verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden.

Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382, deze bepaling luidt als volgt:

“De personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is

1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

- a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;*
- b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;*
- c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.*

2. De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.

3. Overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2001/55/EG kunnen de lidstaten dit besluit ook toepassen op andere personen, onder wie staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne, die legaal in Oekraïne verbleven en die niet in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong kunnen terugkeren.

4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:

a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;

b) de minderjarige ongehuwde kinderen van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of van diens huwelijkspartner, zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk zijn geboren of geadopteerde kinderen;

c) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van een in lid 1, punt a) of punt b), genoemde persoon.”

2.3.2. De verzoeker benadrukt dat in de bestreden beslissing expliciet zijn aanwezigheid in Oekraïne op het moment van de Russische invasie op 24 februari 2022 wordt erkend. De verzoeker stelt vast dat in de bestreden beslissing vervolgens wordt gemotiveerd dat zijn verblijf voorafgaand aan de Russische inval ‘beperkt in duur is’ zodanig dat dit niet kan worden beschouwd als een verblijf in Oekraïne in de zin van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382. De verzoeker brengt hier tegenin dat nergens in artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382 wordt bepaald wat onder ‘verblijf’ dient te worden begrepen en er geen minimale duur wordt gekoppeld aan het begrip ‘verblijf’. De verzoeker betoogt dat een dergelijke argumentatie juridische grondslag mist. Verzoeker benadrukt dat hij de Oekraïense nationaliteit heeft, wat werd gestaafd door middel van het voorgelegde identiteitsdocument en paspoort, dat het vaststaat dat hij Oekraïne verbleef om het moment van de Russische invasie op 24 februari 2022 zodat hij valt onder de categorie van personen bedoeld in artikel 2.1.a. van het Uitvoeringsbesluit 2022/382.

De verzoeker viseert volgende motieven uit de bestreden beslissing:

“Op 10/09/2025 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor:

- Uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° (...) – geldig van 16/05/2024 tot 16/05/2034)
- Uw Oekraïens intern paspoort (N° (...))

In het kader van deze aanvraag heeft u uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° (...)) voorgelegd. De DVZ merkt echter op dat uw paspoort is afgegeven op 16/05/2024, m.a.w. na het begin van de Russische invasie van Oekraïne op 24/02/2022. Op basis hiervan kan bijgevolg niet worden geverifieerd waar u verbleef voor de afgifte van desbetreffend paspoort. Bijgevolg is de DVZ niet op de hoogte van eventuele voorafgaande reisbewegingen en evenmin of u in Oekraïne verbleef op 24/02/2022.

In het kader van deze aanvraag verklaarde u van 2015 tot januari 2022 in Polen en van januari 2022 tot 08/08/2025 in Oekraïne verbleven te hebben. De DVZ merkt op dat u, gedurende de periode van januari 2021 tot 24/02/2022, 365 dagen in de Polen verbleef in tegenstelling tot 55 dagen in Oekraïne. Hoewel het dus vaststaat dat u op het moment van de Russische invasie in Oekraïne aanwezig was, maakt u het niet aannemelijk dat u in Oekraïne verbleef en als gevolg van de oorlog in Oekraïne ontheemd bent geraakt. Het feit dat u verklaarde op 24/02/2022 in Oekraïne te zijn geweest, doet hieraan geen afbreuk gezien de periode waarin u zich in Oekraïne bevond, zo beperkt in duur is dat dit niet kan worden beschouwd als een verblijf in Oekraïne in de zin van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.”

Uit de bestreden beslissing blijkt dat niet wordt betwist dat de verzoeker over de Oekraïense nationaliteit beschikt.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde erkent dat de verzoeker op 24 februari 2022, zijnde het moment van de Russische militaire invasie in Oekraïne verbleef. Zo motiveert de gemachtigde in de bestreden beslissing als volgt: “In het kader van deze aanvraag verklaarde u van 2015 tot januari 2022 in Polen en van januari 2022 tot 08/08/2025 in Oekraïne verbleven te hebben. De DVZ merkt op dat u, gedurende de periode van januari 2021 tot 24/02/2022, 365 dagen in de Polen verbleef in tegenstelling tot 55

dagen in Oekraïne. Hoewel het dus vaststaat dat u op het moment van de Russische invasie in Oekraïne aanwezig was”.

Desondanks oordeelt de gemachtigde dat de verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382. De gemachtigde motiveert: *“Hoewel het dus vaststaat dat u op het moment van de Russische invasie in Oekraïne aanwezig was, maakt u het niet aannemelijk dat u in Oekraïne verbleef en als gevolg van de oorlog in Oekraïne ontheemd bent geraakt. Het feit dat u verklaarde op 24/02/2022 in Oekraïne te zijn geweest, doet hieraan geen afbreuk gezien de periode waarin u zich in Oekraïne bevond, zo beperkt in duur is dat dit niet kan worden beschouwd als een verblijf in Oekraïne in de zin van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.”*

In navolging van de verzoeker stelt de Raad vast dat het begrip ‘verblijf’ niet nader wordt gedefinieerd in artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382, noch in andere bepalingen van het Uitvoeringsbesluit 2022/382, noch in de voorafgaande overwegingen, noch in de rechtspraak van het Hof van Justitie. De Raad herhaalt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde erkent dat de verzoeker op 24 februari 2022 en een periode daaraan voorafgaand in Oekraïne verbleef. Zo motiveert de gemachtigde in de bestreden beslissing als volgt: *“In het kader van deze aanvraag verklaarde u van 2015 tot januari 2022 in Polen en van januari 2022 tot 08/08/2025 in Oekraïne verbleven te hebben. De DVZ merkt op dat u, gedurende de periode van januari 2021 tot 24/02/2022, 365 dagen in de Polen verbleef in tegenstelling tot 55 dagen in Oekraïne. Hoewel het dus vaststaat dat u op het moment van de Russische invasie in Oekraïne aanwezig was”.*

In navolging van de verzoeker stelt de Raad vast dat de motieven van de bestreden beslissing dat het verblijf van de verzoeker in Oekraïne waarvan de gemachtigde niet betwist dat het om een verblijf van 55 dagen voorafgaand aan de Russische militaire invasie gaat, geen verblijf in de zin van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382 zou uitmaken omdat *“de periode waarin u zich in Oekraïne bevond, zo beperkt in duur is dat dit niet kan worden beschouwd als een verblijf in Oekraïne in de zin van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382”* juridische grondslag mist en geen steun vindt in artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382. Geheel ten overvloede merkt de Raad op dat het toch wel vreemd is dat verzoeker in tempore non suspecto (namelijk voor de Russische invasie) naar Oekraïne zou verhuizen om nadien te kunnen stellen dat hij ontheemd is als gevolg van de Russische invasie. De interpretatie van de verwerende partij lijkt ver gezocht en hoe dan ook niet in overeenstemming met het Uitvoeringsbesluit 2022/382.

Bovendien stelt de Raad vast dat zich in het administratief dossier documenten bevinden die door de verzoeker aan het bestuur werden voorgelegd (zie de documenten onder nummer 16 van het elektronisch administratief dossier) in het kader van zijn aanvraag van 29 augustus 2025. Deze documenten zijn opgesteld in een taal die de Raad niet begrijpt en ook niet verondersteld wordt te begrijpen. Evenmin bevat het administratief dossier een summier vertaling van deze documenten.

Nu de verzoeker in het kader van zijn aanvraag van 29 augustus 2025 stukken heeft voorgelegd, die zijn opgesteld in een taal die de Raad niet begrijpt en ook niet geacht wordt te begrijpen en evenmin een (summiere) vertaling van deze documenten werd voorzien (de documenten onder nummer 16 van het elektronisch administratief dossier) wordt het de Raad onmogelijk gemaakt om zijn wettigheidstoets naar behoren te kunnen uitoefenen. De Raad kan niet nagaan of de gemachtigde bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382 wordt aangetoond.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.3.3. Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Door verder te benadrukken dat de gemachtigde correct tot het besluit kwam dat de verzoeker niet onder de in het Uitvoeringsbesluit genoemde categorieën personen valt, dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd dat de verzoeker niet kan aantonen dat hij voor 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef, dat hij wel in Oekraïne aanwezig was, maar niet dat hij in Oekraïne verbleef en omwille van de oorlog ontheemd is geraakt, doet de verwerende partij in de nota met opmerkingen geen afbreuk aan hetgeen hierboven werd uiteengezet.

De verweerder werpt nog op dat door de gemachtigde gewezen werd op het feit dat de verzoeker in de periode voorafgaand aan 24 februari 2022 lange periodes in Polen verbleef en hij daar naar alle waarschijnlijkheid een verblijfsrecht had. Ook dit verweer doet geen afbreuk aan hetgeen hierboven werd uiteengezet. Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat de verweerder niet betwist dat de verzoeker sinds januari 2022 terug in Oekraïne was.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 10 september 2025 tot weigering van machtiging tot verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU